

II. kötet.

Budapest, 1887. november 6-án.

45. szám.

Legkönnyebb mód a kauzió-szerzésre.

Most, midőn az állam kézzel-lábbal igyekszik a katonatisztekre szabott celibátust mind jobban-jobban kiterjeszteni; midőn a kauziótlan árak nem számíthatnak felsőbb helyen a legkisebb engedékenységre sem; most úgy hiszem, aktuális lesz elbeszélni az alábbi történetkét, annál is inkább, mert ilyen úton-módon sok szerelmes hadnagy juthat Hymen rózsalánczai közé anélkül, hogy a kauzió letévése valami nagy fejfájást okozna akár neki, akár ideáljának.

Volt nekem egy skadronyos kapitányom, úgy hívták, hogy: Lapát János. Valamikor a negyvenes években, mikor még a katona-fogdosás javában járta, kötéllel fogták valahol a Jászságban.

Nyolcz évi ernyedetlen lópuczolás után megtették káplárnak; huszonöt évi szolgálatának jubileuma alkalmából pedig hadnagynak. Épen negyvenöt esztendő volt tehát hadnagy úr Lapát, midőn az arany porte-épée-t megkapta.

Mikor én megismertem, akkor már az ajtaját a következő visitkártya ékesítette: «Johann Lapát de alsó et felső Heveder k. k. Rittmeister im X-ten Huszaren Regiment.

Kapitány úr Lapátban, mint azt predikátumai is mutatják, túlságosan ki volt fejlődve a lovasság iránt való hajlam, s mint régi huszárember, a legpregnansabb módon különböztette meg magát bakáéktól.

Egyszer tisztársaim, midőn még Lapát kapitány urat nem ismertem, rábeszéltek, hogy kérdjem meg tőle: szolgált-e a gyalogságnál? Én rászédettem magamat s megreszkíroztam e szörnyü kérdést; de

ha száz életem volna, se tenném többé. Mért úgy rám rivalt e kérdésnél, mintha legalább is ezer Uchatúst sütöttek volna el fülem mellett; — azóta nagyot hallok arra a fülemre, — először fogait csikorgatta, aztán könnyel telt szemekkel s égnek emelt ökleivel fenyegetett s így szólt fuldokló hangon: «Köszönd az istennek,

hogy tiszt vagy, mert ezért a kérdésedért ötven botot vetnének rád!» Én csak néztem kővé meredve, s nem tudtam a borzasztó hatást, a melyet szavaim keltettek, mire magyarázni; a tisztok pedig majd megpukkadtak a nevetéstől.

Kapitány úr Lapát holta napjáig nem bocsájtotta meg e kérdésemet. Azt mondják, hogy ezelőtt vagy harmincz esztendővel hasonló kérdéssel boszantották huszár bajtársai, s ő ezért úgy megharagudott, hogy azóta sem mosolygta el magát, legalább a legöregebb strázsamesterek sem látták jó kedvében.

Reggelenként, ha rukkolás előtt a kaszárnyába jött, olyan lármát csapott, hogy az egész század lovai két lábra álltak

nyelvét nyelte volna el; pedig kemény próbára tettük türelmét: bajuszunkat nem pedertük ki. De kapitány úr Lapát egy kukkot sem szólt.

Szörnyűt sejtettünk.

E naptól kezdve Lapát kapitány úr a szokottnál többet tartózkodott a dolgozó házban, ott titkos konferenciát tartott a század susztereivel.

A legfurfangosabb elméjű subalternusi ész sem tudott Lapát kapitány úron eligazodni.

Talán bizony új módi subiczkot talált fel? Vagy valami világra szóló reformot szándékozik létre hozni a magazinba található mente-molyok ellen?

s úgy vágta magukat hanyatt ijedtökben. A ki nem ismerte, félt, reszketett tőle; a ki pedig ismerte, az szerette. Örökösen morgott, semmi sem volt inyére; de azért oly jó szíve volt, akár egy apácának.

Tudták is ezt nagyon jól a huszárok, mert midőn a sorok felé szokott nagy lármájával közeledett, a huszárok arczára alig észrevehető mosoly ült; az altisztek pedig csendesen morogtak magukban:

— Jön a magazinkules!

A huszárok tréfásan magazinkulesnak hívták, mert ott érezte magát leginkább otthon. A menyországot is új mentéssel, vörös nadrágokkal és glanczosan kivikszolt csizmákkal telve képzelte.

Egyszer kora reggel Lapát kapitány ismét megjelent a kaszárnyában; de csodák-csodája, hang nem jött a különben oly beszédes ajkáról; csendes volt, mintha csak a

Oh nem!

Egy napon a puczmájszterem azzal áll elé, hogy ő nekem valamit mondana.

— Hát csak beszélj, Pista fiam, tudod, hogy én szeretem az okos beszédet.

— Nem fog a hadnagy úr megharagudni?

— Nem, nem, — mondtam türelmetlenül, — csak beszélj!

— Azt hallottam a kapitány úr legényétől, hogy a kapitány úr szerelmes s meg fog nőszülni.

— Kapitány úr Lapát szerelmes? Lapát és szerelem?

— Tessék elhinni a hadnagy úrnak, igazat mondok; a kapitány úr szerelmes, mert minden este eljár a városi segéd-levéltárosékhöz vacsorára.

— Meg is kérte már a kisasszony kezét?

— Igenis meg; de nem veheti még most el, mert nincs kaucziója. Majd ha lesz, akkor elveszi.

— Pista, te félre beszélsz!

— Nem én, kérem alássan, hadnagy úr, mert a legényének a kapitány úr maga beszélte el.

Az ilyen argumentumokkal szemben, eloszlott a kétség bennem; mert tudtam, hogy Lapát kapitány úr, mint afféle közlegényből előléptetett tiszt, a legintimebb barátságban van kutyamosójával. Másrészt pedig városszerte ismert szépség volt az «archivárius» szőke lánya. Csak azzal nem voltam tisztában, miért jár hát Lapát kapitány úr oly sűrűn a dologházba s ott miért fúratja ki az ólom golyóbisokat s tölteti meg csirizzel?

A mint így agyamban forgattam kapitány úr Lapát szerelmi dolgait, ajtómon erős kopogás hallatszott.

— Szabad! — kiáltám.

— Hadnagy úrnak alázatosan jelentem, a kapitány úr hivatja! — mondá röviden a napos káplár.

Kapitány úr Lapát lakására érve, ott találtam az egész század tisztikarát. Lapát mosolyogva fogadott s úgy megrázta kezemet, mint ha csak tövéből akarta volna kiszakítani.

— Holnap nagyon korán reggel, — kezdé a barátság meleg hangján, — szívesen látom az urakat az incseli erdőben rókavadászatra; hogy megjelenésteiket semmi sem akadályozza, magam fogok nektek kocsival és fegyverrel szolgálni.

— Mi jutott eszedbe? Te az életben soha sem vadászál! — kérdeztük mindannyian egyszerre.

— Ne kérdjétek, csak igyekezzetek minél több rókát löni, ha azt akarjátok hogy boldog legyetek.

Nem akartuk az öreget kíváncsiságunkkal gyötörni, elhagytuk azzal az ígérettel, hogy másnap kora reggel az incseli erdő éjszaki sarkán találkozunk.

Másnap korán reggel, jóval a «tagrebel» előtt elindultam előfogatomon, az incseli erdő felé, azt hittem, én leszek az első az erdőben. Csalódtam, mind ott voltak. A század rajban feloszolva úgy volt felállítva, hogy minden ember vis-à-vis volt egy fának. A mint oda érkeztem, kapitány úr Lapát azonnal beosztott kiszemelt helyemre.

Igy elhelyezve vártuk, a mikor majd egy róka csapat jó hazafele a közeli faluból éjjeli prédájukról.

Nem soká kellett várni, mert a falu felől óriási róka-had vonult nagy lomhán hazafelé.

A huszárok Lapát kapitány úr utasítása értelmében megvárták, míg a rókák a fákhöz értek; akkor célba vették s abban a pillanatban, midőn a rókák bámulva megállottak a fákhöz simitván farkukat, rájuk lőttek.

A szegény semmi rosszat nem sejtő róka-had egy pillanat alatt farkával a fákhöz volt tapadva; ekkor a napos káplár éles bicskát vont elő, sorba járta a fához ragadt rókákat s megadta nekik a kegyelemdőfést.

Míg a rókákat megszabadították bőrüktől, addig a «manikulás» néhány huszárral gyorsan a század-kocsira rakatta a bőrüket.

Szükség is volt a nagy sietségre, mert alig rakták el a bőrüket, már is egy másik róka-had közeledett, jóval nagyobb az előbbinél.

Kapitány úr Lapát csak arra figyelmeztetett minket és a huszárokat, hogy ismét a farkát löjjük a rókának, mert bőre így értékesebb. Meg is fogadtuk derekasan a szavát, s a golyóbisba öntött csiriz jól oda ragasztotta a róka farkát a fához.

Alig hogy ezzel a haddal elbántunk, már is jött a harmadik, negyedik stb. stb.

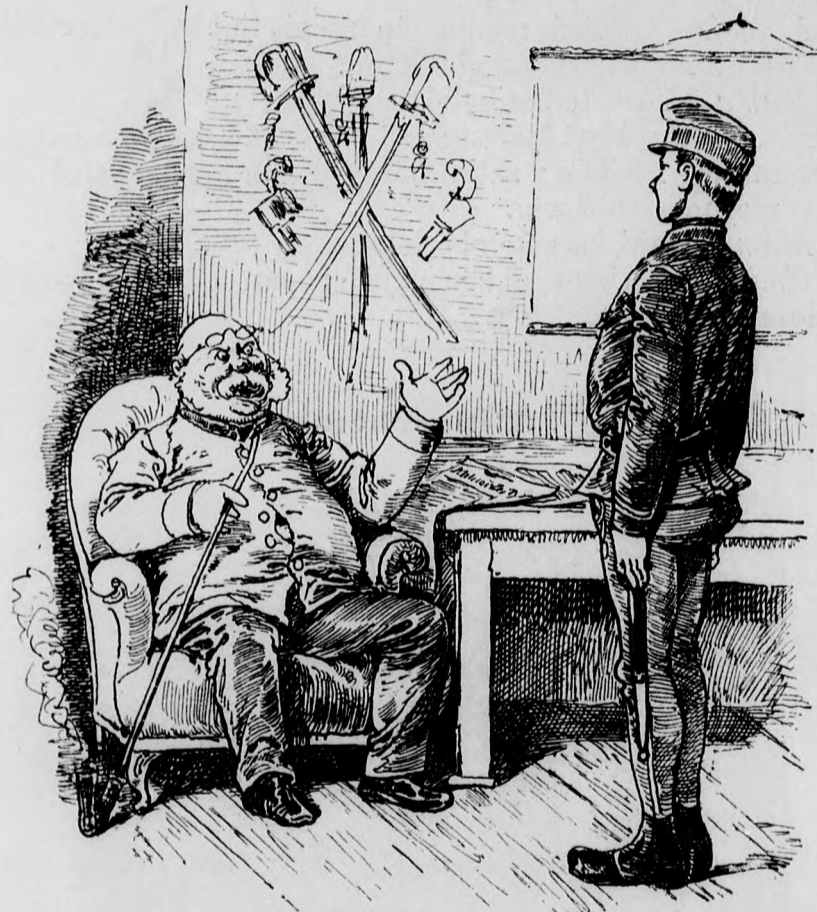
Igy ment ez mind addig, míg a «manikulás» nem jelentette a kapitány úrnak, hogy már az ő számítása szerint elég lesz a rókabőr.

A kapitány úr erre lefuvatott. Örömtől sugárzó arcczal adta tudunkra, hogy a mit eddig annyira titkolt, azt már most megmondhatja, — hogy: vőlegény, a kauczió meg van szerevezve.

Másnap a rengeteg sok rókabőrt Oroszországba szállították a hadsereg számára bundának.

Mióta Lapát zseniálitása köztudomásu lett, azóta a generális urak is el-eljáznak rókavadászatra.

Rapporton.

— Kapitány úrnak jelentem alássan, legyen szabad ma délután elmaradnom; az egyetemre megyek.

— Mit egyetem! Én már huszonöt éve, hogy katona vagyok s még sohasem voltam az egyetemen! Nem adatik meg! Marrsch!

Szállodában.

Pincér. Remélem, jól nyugodott Nagyságod?

Vendég. Nyugodni nyugodtam; de a sok egerektől nem alhattam.

Pincér. Mindent megpróbáltunk, még sem tisztulnak el.

Vendég. Tegye estére a borsos számlámat eléjük, tudom másnap mind elköltözik.

Ha a papa hivatalnok.

Emmácska. Lásd, mama, én mégis jobban szeretnék csak húsz nappal is öregebb lenni.

Mama. Miért, te kis bohó?

Emmácska. Mert Málesinak 3-ikán van a születésnapja, nekem meg 24-ikén; azt mindig szépen megtartjátok, az enyémet meg sohasem.

Mama. Majd ha nagyobb leszesz.

Emmácska. Ugy-e, akkor majd a papának a hónap végén is lesz pénze?

Pinczében.

Itt a vén bolthajtás alatt
Mi sem díszíti a falat,
Nincs holdsugár, nincsen csillag,
Csak is mécsünk fénye csillog.

Üres hordó az asztalunk,
Melyet még is magasztalunk,
Mert tele kancsó áll rajta,
S ebben a bor java fajta.

Szűz leve a venyigének . . .
Ajakunkon szilaj ének,
Eldaloljuk, hogy : «Iszsza már,
Ki a bort nem iszsza, szamárr.»

Bőven ömlik a nemes nedv,
Mind magasbra csapong a kedv.
Lassankint a barna falak
Rózsaszínűre váltanak

Még is aggály áll előttünk :
Nem volt bajunk, hogy lejöttünk ;
De a midőn fel kell menni :
Szűk talál a *gádor* lenni.

Borvirág.

Szószerint vette.

Sok panasz merült már föl a kóbor oláhezigányok tolvajlásai ellen. Azért a farkasdi szolgabíró szigoruan meghagyta egy ujonnan érkezett cigány karaván vajdájának, hogy mielőtt eltávoznak a határból, haladék nélkül jelentse be, hogy megvizsgálhassa, nem visznek-e holmi lopott portékát magukkal?

Néhány nap mulva beállit az öreg vajda a szolgabíróhoz :

— Csókolom á kezsit á nágyságos solgábíró úrnák, *márakosnák* á csigányok.

— Vigyen az ördög benneteket! Mit bánom én, hadd marakodjanak! — förmedt rá mérgesen a szolgabíró.

Másnap aztán jöttek a panaszosok, kinek a malacza, kinek tyukja, libája hiányzott, miket a cigányok emeltek el.

A szolgabíró rögtön parancsot adott két pandurnak, hogy lóduljanak a cigányok után, s akárhol érik őket, hozzák vissza a vajdát.

— Hát nem megparancsoltam, — rivált a szolgabíró az elesipett vajdára, — hogy mielőtt fölszeditek a sátorfát, nekem be kell jelenteni?

— Igen is csókolom kezsit, hát'isen jelentettem, hogy má rákosnak á cigányok, ázstán á nágyságos úr még jól essesidott.

A hajthatatlan.

Oh Orpheus, te voltál a
Poéták közt legboldogabb:
Hallgatott rád még a vad is,
Ha megpendítéd lantodat.
Én is mindig pengetem, lásd,
És még sincsen semmi haszna:
Az én Emmim oly szörnyű vad,
Meg nem indul a panaszra.

G—y Arthur.

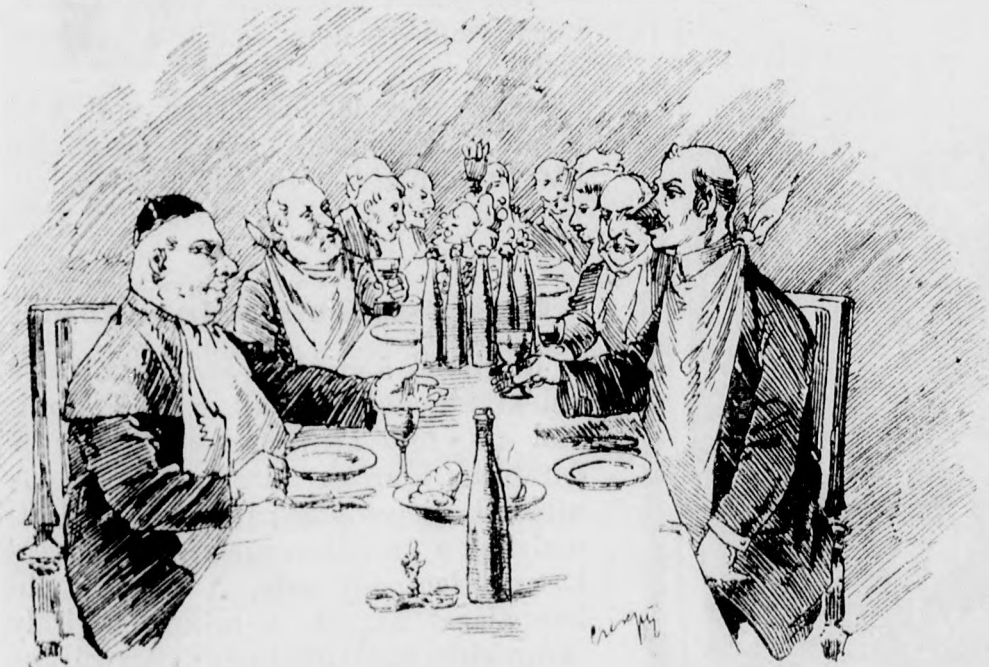
A házibéke.

Férj. Gyerünk ma a színházba.

Feleség. Mit adnak?

Férj. A mit mi már régóta nem láttunk: a «Házi békét.»

Csípős kérdés.

Nagy ebédet adott a püspök, melyre a város valamennyi notabilitása hivatalos volt. Szemben a püspökkel egy tanár foglalt helyet, kinek nem hiába ült örökös hajnal az orrán, hozzá is látott derekasan a fehér borhoz.

— Mondja, kedves barátom, miért iszik ön mindig csak fehér bort? — szólítja meg végre a püspök.

Mielőtt azonban a tanár válaszolhatott volna, megfelelt saját kérdésére a püspök:

— Úgy-e bár, mert ha az ember pirosodik, hát fehérrel fest!?

Szemmel látható füllentés.

— Honnan jön, sógor?

— Egyenesen a koreshából.

Szüreten.

Cseng a hegyen, cseng a nóta,
Jer, borúlj rám, tubiczám!
Zengjen a dal ajkainkon,
Csengjen, zengjen igazán!

Ülj ölembe, simúlj hozzám,
Tartsunk esőkből szüretet,
Míg a hegyen cseng a nóta,
Hadd hevitsen kebeled!

Tele van már a fennálló,*
Nemes nedve majd kifoly,
Majd megiszszuk tüzet, lángját,
Araný bora ha kiforr.

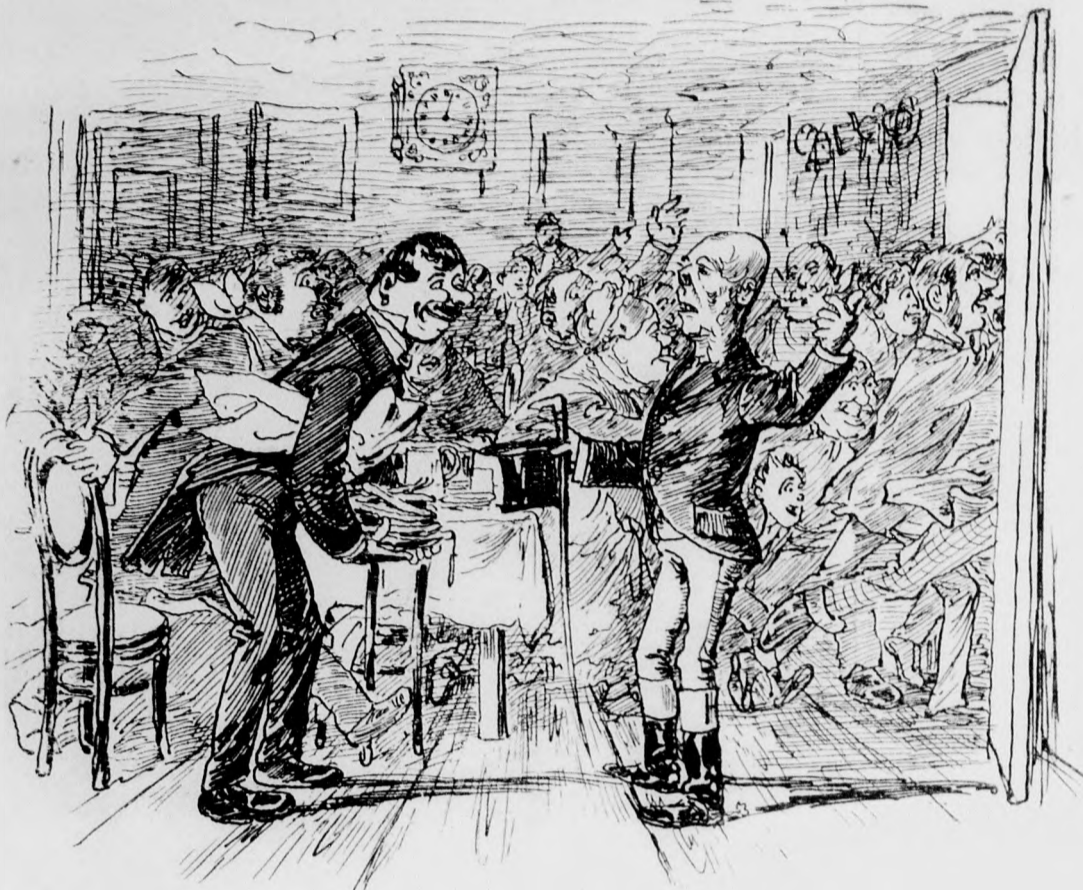
Nincs kaliba, ninesen prësház,
Mégis víg a szüretünk;
Hadd szakadjon bár a prés el,
Mit bánjuk mi, mit nekünk!?

S ha a szőlő bort se adna,
Azt se bánjuk, úgy-e bár?
Hisz csókunkat sem szél, sem hó —
Úgy-e meg nem rontja már?

* Szüretelő edény a Hegyalján.

Angol leleményesség.

Benyit az angol egy vendéglőbe, mely annyira tömve van, hogy nem talál helyet, hova leülhessen.

— Pinczér, vigyen ki a lovamnak egy beafsteak-et!

Erre a vendégek mind fölgráznak s tódultak kifelé, mert még egyik sem látott ily csudát.

Pár perc múlva visszajön a pinczér s jelenti, hogy a ló nem eszi meg a beafsteak-et.

— Akkor adja ide, megeszem én! — mond az angol, ki fölhasználta a vendégek kíváncsiságát, s míg azok kint voltak, elfoglalta a legjobb helyek egyikét.

Amelie-hez.

Oh Amelie, hogyha látlak,
Elfog a csodálat;
Hiszen szemed sugarától
Uj, szebb éden támad.

E szép szemből minden sugár
Egy epedő szózat,
Melytől gyönyör, vágy és mámor
Rezgi át valómat.

Csodálom, hogy fel nem pattan
A koporsók zárja,
Ha e csillag ragyog rájuk,
Melynek nincsen párja.

E szép csillag tanított meg
Az embert csodálni:
Mily pompásan tudnak már ma
Műszemet csinálni.

Romváry Károly.

Tromfra-tromf.

— Pompás téli idő van, igazán gyönyörűség most az utazás! — mondá a házigazda vendégének, kit szeretett volna már lerázni nyakáról.

— Dejszen, — mondá a vendég, ki a házigazdával együtt az ablakon át nézegette, a mint egy-egy szán tova siklott a tükör-sima havon, — én amondó vagyok, hogy legjobb ezt az időt a meleg szobából nézni.

— Micsoda? Utaztam én már sokkal ezudarabb időben is vendékoromban! — veté oda a házigazda boszankodva, hogy vendége nem akarja a czélzást elérteni.

— No elég lelketlen gaz volt, a ki olyan csúf időben útnak eresztette bátyámuramat! — mondá rá a vendég.

Felségsértés a szinpadon.

Jó kinézésű színházi szolga volt egy vidéki társulatnál, a kit egy alkalommal az «Egy királyné» című fényes darabban főurnak öltöztettek föl. A rábizott szerep alig pár szóból állott, melynek a próbákon meg is felelt derekasan. Nem úgy este. A szegény fiu lámpalázat kapott, s mikor a király (a direktor) kérdi tőle hogy: «A királyné már háló termeibe vonult?» — bambán azt felelte: «Igenis, ténsúr.»

Álarczos bál előtt.

Urnö. Mit csináljak, hogy Arthur meg ne ismerjen?

Szobalány. Hagyja itthon a — fogait!

Meghiusult vallomás.

Udvarló. Kisasszony, én a rajongásig szeretem ...
Kisasszony (szemét lesütve). Ah, uram!
Udvarló. ... a borjú cotelettet és ma, hogy az ön bájos kaecói készítették, kétszeresen jól esett.

Alapos következtetés.

Tanár. Kik ismerték először a dohányt?
Tanuló. Már a régi görögök és rómaiak is használták.
Tanár. Miből következteti ezt?
Tanuló. Valahányszor forgatom az én klaszszikusaimat, Horatiust, Homerost, mindig olyan dohányszagot érzek.

Műfordítás.

Timár János, egy kitűnő tagja a vidéki színészetnek, mielőtt a színészethez ment, a szabómesterséget űzte. Nem is titkolta soha, mint nem egy kollegája manap, kiket a szerencse feltölt az uborkafára. Timár büszke volt régi mesterségére. Nem egy szinpadi ruháját maga készítette. Egy alkalommal épen viseltes frakkját fordította át kis magyar dolmánynyá, midőn egyik kollégája betoppant hozzá.

— Mit csinálsz, Janesi? — kérde a belépő.
— *Francziából fordítok magyarra* — felelt Timár nevetve, anélkül hogy munkáját abba hagyta volna.

Uj portéka.

— Von volomi elodi való? — szól be Iezig a szorgalmas Pál mesterhez.
— Vad.
— Mi?
— Dátha.
— Micsede?
— Egy kilececz dapos hatalbas dátha.
— Nátha?? Nű, hát toresa az ór khilencez esztendűig, maj eljüvük otána.

Önzetlenség.

A közjóért lelkesedett, no de büszke is erre,
És méltán, mert ez tízszerézé vagyonát.

Vató.

Magyar klasszikusokból.

535

Zúgjanak bár künn a vészek,
Csak ez a kis enyhe fészek,
Ez maradjon mindig épen.

Arany.

A hatalom olyan, mint a tüzes paripa. A rossz lovast csakhamar ledobja; ellenben, a ki meg tudja ülni, tetszés szerint bánhatik vele.

*

Vad és vád között csak egy vessző a különbség; azért is lesz sok *vad beszéd*-nek *vádbeszéd* a vége.

Rejtélyes régiség.

Megfejtése a jövő számban.

Egy kis szüz dohányért.

A m. á. v. központi pályaházánál Csizmadia János uramnál csekély szüz dohányt találtak a finánczok, a kit e miatt nyomban bekisértek és két forintra büntettek, mire Csizmadia uram keserű kifakadással mondá:

— Ezért két embernek kell meghalnia!

A két fináncz megrökönyödve nézett egymásra, majd Csizmadia uramra.

— Igen, igen, ezért két embernek kell meghalnia! — ismétlé Csizmadia uram komolyan.

Magától értetődik, hogy a finánczok még komolyabban vették. Durván rivalt rá az egyik:

— Hogyan érti azt?

— Ugy értem, — mondá Csizmadia uram, — hogy én cselhi kántor vagyok s nekem két forintért két halottat kell eltemetnem.

Őszinték.

Az egész cselédség talpon van, söpörnek, tisztogatnak, fényesítnek, díszítgetnek, mert a nagyságos asszony visszatérőben van a fürdőből. A kapuban diadalív van felállítva, melyen ott díszleg óriási betűkkel: «Isten hozott!»

És mikor mindennel készen vannak, unisono elkiáltják: «No most már gyühet az a hárpia!»

Feltalálta magát.

«A róka és a holló» ezimű aëopusi mesét fordították, miközben az egyik nebuló késével babrált.

Meglátja a tanár és csipősen kérdi tőle:

— A rókát vagy a hollót akarja-e megölni azzal a késsel?

— Nem, tanár úr; hanem a sajtot akartam megenni vele! — felelt a zavarba nem jött nebuló.

Vendéglőben.

Pinczérnö. Nem méltóztatik e finom sültből?

Vendég. Köszönöm; de egy csókot, azt kérnék! . . .

Pinczérnö. Az nincs az étlapon.

A kulaacs.

Volt egy lovag régesrégen,
Elfeledtem már nevét,
Rosz szokása volt szegénynek:
Topánjából kedvesének
Itta ő a hegylevét.

Szegény bolond! Ha kedvemre
Én ihatnám Mád levét,
Kulacsomnak, tudja az ég,
Nem kis topánt választanék:
Suszterbolt vas czímerét!

Marjai.

Gyermek-ész.

Bandi. Mama, tudják-e az állatok is, hogy mi a nevük?
Mama. Nem, fiam, azt nem tudják.
Bandi. Jobb is, hogy nem tudják, mert akkor sokkal vadabbak lennének, ha tudnák, hogy *szamár*-nak, *ökör*-nek, *ló*-nak, *barom*-nak hívják őket.

Paraszt szógyártás.

A Radnára zarándokoló búcsújárók a lippai oldalon ögyelegnek s a Bonnáz alapította zárdát keresve, így szólítanak meg egy arramenőt:

— Instálom alásan, nem tetszik tudni, merre van itt a szűzek kaszárnyája?

N.-Várad, Sz. A félkilós esomagban van néhány használható is; de nem értjük, mit akar azokkal a Bazárból vett divatképekkel s régi lapokból kiollózott adomákkal? Csak nem gondolja tán, hogy ha kedvünk szottyanna ilyesmit

olvasni, egész Budapesten nem juthatnánk hozzá. Köszönjük «rendszeresített» dolgozótársul való ajánljását, de ilyenre nincs szükségünk, különben szereznénk egy jó ollót, az is megtenné ugyan azt a szolgálatot. — *Budapest, K. P.* Humor dolgában egyik sem mérkőzik az előbbiekkal; humorral írt hosszabb cikkeket mindig szívesen veszünk. — *V-ó.* A szerény leány nem új tárgy, társának élet lámpával se tudtuk felismerni. Több világosságot! — *Budapest, G. Á.* Némi módosítással közölhető; de hogy mikor: annak piktorunk a megmondhatója, az előbbi természetesen előbb kerül sorra. — *Arad, G. Ö.* Egy állatnak szeszélyes elnevezése gyöngébb alap, hogy sem ilyen hosszabb lélekzetű adomát elbirjon, a *hasonló* dolgozat talán még sem lesz ehhez hasonló. — *Kolozsvár, Sz. M.* Kettőt besoroztunk. — *Budapest, E. Gy.* Nem nekünk való sem tárgya, sem hangja. — *Budapest, D. F.* Köszönjük az élénk menetű történetet, melynek csak egy baja van, hogy hosszabb mint szeretőnk; de hát ezen nem nehéz segíteni. — *Balkány, Sz. I.* Ha közöltük adomái közül az ön véleménye szerint a gyengébbeket, annál inkább közöltük volna a jobbakat, ha nyomós ok nem gátol benne. Vagy nem voltak ujak, vagy a mi mérlegünkben éppen azok voltak a könnyebbek; az egyik költeményen pedig, mint üzentük, javítani kellene. A kéziratokat, ha csak előre ki nem köti a beküldő, nem őrizzük meg, különben két év alatt egész papirhegygé szaporodtak volna s tótok módjára előbb-utóbb kiszorítanának otthonunkból. — *Szirák, Sz. I.* Ha aranyat nem is, a nyomdafestéket bizvást megérdemlik. — *Budapest, G. A.* Kezdeté mind egyiknek jó, vége egyiknek se. — *Vén Bogár.* Ilyesmivel bőven el vagyunk látva, maradjon az adomázásnál, az jobban illik önhöz. — *Verespatak, J. K.* Bundája már kopott jószág; a többi közt akad közölni való képpel is, a nélkül is. — *Sárospatak, F.* Köszönjük a patronokat, lassacskán elsütögetjük. A mellékelt új szülöttön csak azt sajnáljuk, hogy az idő rövidege miatt nem illusztráltathattuk. A többiről a szomszédban. — *Budapest, L. B.* A gyermekhumornak helyet szorítunk. — *Besztercze, x-y.* Valódi finánczolatlan természetű, ha ugyan lehet még a finánczokról valami ujat mondani. — *Debreczen, M. S.* Pardon a mult heti feledékenységért, e héten ugyan ismétlődik, de már öntudatosan, hogy megmentésük a degradálás gyanujától, a szóvivőnek nagyobb sarzsija lévén. Üdv! — *Marjai.* E.-ről szóló dala se nem elég rövid, se nem elég esattanós, két társa a közlendők közé került. — *Szolnok.* Ily vidám hangon csak az szokott búcsúzni, ki biztos benne, hogy rövid idő múlva visszatér. Úgy legyen!

Ifj. Kommer Antal, fővárosi körökben jól ismert vendéglős és a Vigadó bérlője f. hó 3-án nyitotta meg Strausz Ede udvari zenekarával a Vigadó helyiségeit. Felhívjuk e ritka műélvezettel összekötött hangversenyekre olvasóink figyelmét.

Szerkesztik: *Bartók Lajos és Baróti Lajos*
Franklin-Társulat könyvnyomdája.

Laptulajdonos: *BARÓTI LAJOS.*

A képeket horganyba edzi *Freund J.*

Színházi és tábori látcsövek achromatikus üveggel, börtök és szíjjal 6 frttól 50 frtig. — **Szemüveg, orrszorító** minden orrnak, és **lorgnettek** 1 frttól feljebb.

Mozgatható ál-szemek,

emailból és üvegből 3, 4, 5 és 6 frttól 15 frtig.
(Kivánatra nálam betétnék.)

Stereoskop-szekrény 1 forint, ehhez képek 10 kr.
Villamos szoba-sürgöny felszerelve, 7 frt 50 krtól felj.

A „mű-szemhez“

a zsidó-utca sarkán

Rajzeszközök 80 krajczártól feljebb. **Ablak-, szoba- és fürdő-hőmérők** 40 krajczártól egész 10 forintig. **Orvosi test-hőmérő** 1 forint 50 krajczártól feljebb.

HATSCHEK BÉLA

lát- és műszerész, Budapest, IV. váczi utca 3,
a régi városház közelében.

Telefon-berendezések jótállás mellett berendeztetnek. **Árjegyzőek** kívánatra bérmentve és ingyen.

A „FŐVÁROSI VIGADÓ“ Hangverseny-Idényének megnyitási jelentése.

Alulírott azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a magas nemességnek s a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozhatom, miszerint a **cs. k. udari bálók zeneigazgatóját, a braziliai császár tiszteletbeli udv. karnagyát**

STRAUSS EDE

urat világhírű teljes zenekarával **4 hangverseny-estélyre** szerencsés voltam megnyerhetni. A hangversenyek az általam bérbe vett **fővárosi vigadóban** mint séta-hangversenyek **f. é. november hó 3, 4, 5 és 6-ik napjaiban** kezdődnek úgy, hogy a műsor első része után a hangverseny-estélyek a nagy dísz-étermekben terített asztalok mellett folytatásukat veszik. **Bővebbet a falragaszok!** A n. é. közönség szíves látogatását kérve, maradtam Budapesten, 1887 október 29-én.

Kiváló tisztelettel
ifj. Kommer Antal,
a főv. vigadó bérlője.

Éttermegnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a gyár-utca 2. szám alatt létező éttermemet az **István-tér 11. számú saját házamba tettem át**, illetve az ott már 30 év óta fennálló és általánosan ismert és a jelenkor igényeinek teljesen megfelelően berendezett **éttermemet** átvettem s a mai napon megnyitottam.

Midőn t. vendégeimnek (ddigi bizalmukért köszönetet mondok, iparkodni fogok új helyiségemben is, izletes ételek és kitűnő italok kiszolgáltatása által ve dégeim szíves jóakarátát kinyerni. — Kiváló tisztelettel

Schuch János, vendéglős,

VII., István-tér 11. szám.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent s minden könyvkereskedésben kapható, — az osztr. tart. számára Szelinski György es. k. egy. könyvtárnál Bécsben, I., Stefansplatz 6.

ISTVÁN BÁCSI NAPTÁRA

vagyis családok házigazdáknak és gazdasszonyoknak, népnevelőknek, helységi elöljáróknak, iparosoknak és földmivelőknek való képes kalendárium

1888. szökő évre.

Alapítá

Szerkeszti

MAJER ISTVÁN.

Kőhalmi KLIMSTEIN JÓZSEF tanár.

HARMINCZHARMADIK ÉVFOLYAM.

Ára füzve 50 kr.

55 krnak előleges (postautalványon való) beküldése után a naptár bérmentve küldetik meg.

Tartalom: Naptári rész, szerk. Tóth Mike S. J. tanár. — Kamatszámítás. — Bélyegekről. — I. *Az erkölcsi világ.* Névnaptár mutató betűrendes tábla. — XIII. Leó pápa 6 szentségének félszázados papi jubileumára (arczképpel). — Szentek életéből. — A másvilágról megkerült bujdosó. (Lengyel hitrege). Bakay Nándortól. — Andor és Boriska. Nyulasy Antaltól. — A szerénységről. Horváth Zoltántól. — Porrugó uram. Somogyi Gyulától. — II. *Gazdák és gazdasszonyok naptára.* Hogyan lehet a szegény emberből milliomos. (Igaz történet). Emlékezés Bagi Józsefre. — A gyom terjedéséről és ellenszereiről. — A fész (gipsz) mint trágya. — A jó magyar kenyér készítéséről. Vörös Lászlónétól. — Tök eltevése télire. — Kovászos ugorka. — Valami a filloxeráról. Kovácsics Mártontól. — III. *Nepnevelők naptára.* A nagyszombati Simor-árvaház (képpel). — Zelliger József, kath. képezdei tanár. Gy. Csepreghy Károlytól (arczképpel). — Nevelészetű magyar közmondások. Sztraka Jozseftől. — IV. *Történetek.* Hedvig (kép a régi időkben). Nyulasy Antaltól. — Ipolyi Arnold nagyváradi püspök. (9 képpel). — V. *István bácsi a hazában és a nagyvilágban.* Radnai bucsujáráhely (képpel). — A főthi templom (képpel). — József főherceg nyaraló palotája Tátra-Füreden (képpel). — Koritnyicza (képpel). — A pozsonyi és szegedi új színházak (két képpel). VI. *Művészet és műpar.* Esztergom városában, vagy szüüllötje szent István első apostoli királyunkra vonatkozó kegyeletes emlékek (képpel). — VII. *Tréfák mezeje.* Paprikás versek. — Adomák. — Magyarországon tartatni szokott orsz. vásárok jegyzéke. — Hirdetések.

Kriegner György

Vérszegénység, sápkór,
migraine és

ideges gyomorbajok ellen kitűnő hatású gyógyszer a

TOKAJI-CHINA-VASBOR

mely az orsz. egészségügyi tanács javaslatára (Dr. **Korányi, Kézmárczky, Tauffer, Csatári-Gross** tanárok stb.) kitűnő gyógyerejénél fogva belügyminiszteri engedéllyel lett ellátva. E készítmény nagy elterjedtsége számtalan, többnyire igen súlyos utáztatást szült, minél fogva csak azon készítmény fogadható el, melynek jelvényén fenti névalírásom olvasható.

Egy nagy üveg ára 3 frt, egy kicsi 1 frt 60 kr. — Kapható
gyógyszertárámból posta útján is.

Csúz, köszvény, csúzos fej-, fog- és fülszakgatásoknál, füzam- és ütési daganatoknál rendkívüli hatású gyógyszer a

REPARATOR

a szt. Rökus kórházi statisztika szerint e szerrel való kezelés folytán 136 beteg közül 129 gyógyulva és 7 javulva bocsájtott ki.

Csakis védjeggyel ellátott készítmény fogadható el. Kapható az ország minden gyógyszertárában, valamint posta útján gyógyszertárámból.

Egy nagy üveg ára 1 frt, egy kicsi 50 krajczár.

VÉDJE GY

KRIEGNER GYÖRGY gyógyszertára a „Magyar koroná“-hoz, Budapest, Kálvintér.

A „Franklin-Társulat” kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható, — az osztrák tartományok számára Szelinski György cs. kir. egyet. könyvtáránál Bécsben, I., Stefansplatz Nr. 6.

PROTESTÁNS ÚJ KÉPES NAPTÁR

1888. szökő évre.

Szerkesztette: DÚZS SÁNDOR tanár.

XXXIV. évfolyam. — Ára füzve 50 kr.

55 krnak előleges (postautalványon való) beküldése után a naptár bérmentve küldetik meg.

Tartalom. Naptári rész. Szerk. Tóth Mike S. J. tanár. — Kamatszámítás. — Bélyegekről. — Vizsolyi Gusztáv (Arczképpel). — Katalin aranyhaja. Történeti beszély. Könyves Tóth Kálmántól. — Könyves Tóth Mihály és Könyves Tóth Kálmán. (2 arczképpel). — Az a régi palást. Könyves Tóth Mihály ref. lelkész ötvenéves jubileumára emlékül. Könyves Tóth Kálmántól. — Az istentagadó. Beszély. Bihari Kálmántól. — Zelenka Pál, miskolci ág. hv. ev. lelkész, hegyaljai főesperes s egyetemes ev. gyámintézeti egyh. elnök. (Arczképpel). Margócsy Józseftől. — Bethesda (képpel). Dúzs Sándortól. — Más világok lakói. — Protestáns egyházi és iskolai tisztai névtár. — Magyarországon tartatni szokott orsz. vásárok jegyzéke. — Hirdetések.

Pálffy Albert.

Egy mérnök regénye.

Két kötet.

Kiadja a Kisfaludy-társaság.

Ára füzve 3 frt vászonba kötve 3.60.

Rendkívüli

árleszállítás!

Acs Géza. A sors játéka. Beszélyek és rajzok (244 old.) 1 frt helyett 40 kr. — Born F. György. A párisi koldusnő leánya. Történet. reg. 24 füzet (1950 oldal) 6 frt hely. 2 frt 40 kr. — A gyémánt király. Történeti regény francziából. 27 füzet (2154 oldal) 6 frt 75 kr. helyett 2 frt 70 kr. — Montepin X. A párisi vérdráma. Történeti reg. 12 füzet (948 oldal) 3 frt helyett 1 frt 20 kr. — A rejtett milliók. Tört. reg. 12 füzet (976 oldal) 3 frt helyett 1 forint 20 kr. — Pierce W. Etta. Az öngyilkosnő naplója. Legújabb társadalmi regény 9 füzet (724 oldal) 2 frt 25 kr. helyett 90 kr. — Richebourg Emil. A rejtélyes kéz. Történ. reg. 18 füzet (1426 oldal) 4 frt 50 kr. helyett 1 frt 80 kr.

A könyvek kaphatók

Dobrowsky Ágost

könyvkereskedésében,

Budapest IV., egyetem-
utca 2. sz. 3413

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest, Fer. József-tér 5,
a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gisellastrasse 1. sz.
a társaság házában.

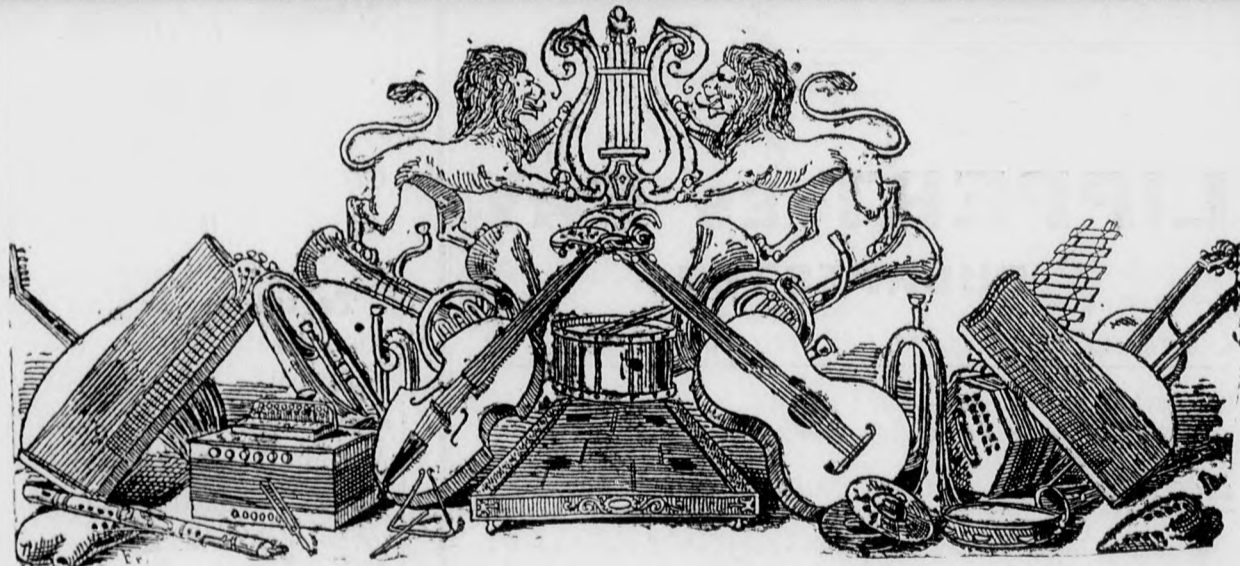
A társaság vagyona --- frk 94,408,165.62
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1886. június
30-án --- „ 18,558,201.15
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s
visszavásárlások stb. után a társaság fennállása
óta (1848) több mint --- „ 177,916,462.50
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a
társaságnál --- „ 61,584,975.—
értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a társulat
fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke „ 1,452,748,304.58
értékre megy. — Tervezetek és minden közelebbi felvilágosítások
az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügy-
nök urak és a magyar és osztrák fiókok által adatnak.

Hirdetéseket a „Uram-
bátyám“ valamint min-
den bel- és külföldi hirlap
számára árszabály szerinti
árak mellett elvállal

Schwarz Gyula
hirdetés-felvételi irodája

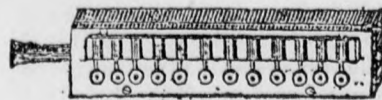
Budapest, váczi utca 11. sz.

Fogalmazás és csoportosítás
a leghatásosabb alakban. —
Fölvilágosítások a bármely
esetben legalkalmasabb la-
pokról és költségtervezetek
a legkészségesebben adatnak.

Sternberg Armin hangszergyára, Budapesten, kerepesi ut 36.
(a Rókus-kórházzal szemben.)

Mindennemű hangszerek, har-
monika és harmonium gyára és
legnagyobb választéku raktára.
Valódi olasz és belföldi húrok.
— A legújabb, feltűnést keltő
**mechanikai szalon-hang-
szerek**, mint Ariston, Hero-
phon, Orpheus, Simphonion,
Phönix főraktára.

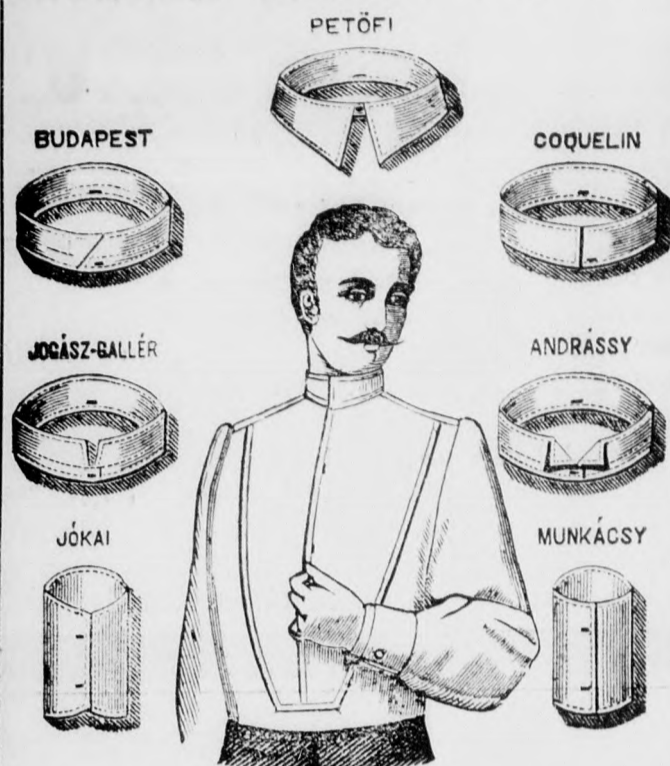

200 képpel díszített nagy hangszer-
katalogus kívánatra ingyen és bér-
mentve küldetik. Harmonika s har-
moniumról külön árjegyzék kérendő

**Legújabb!!! Harmonika-
fuvola** 12 billentyűvel, kelle-
mes hangokkal, mely azonnal
megtanulható és játszható. —
Igen kedves mulató-eszköz bár
ki részére. Ára 2 frt. Hang-
szerek javítása jutányosan tel-
jesítetik. — Ócska hangszerek
ujakra becszereltetnek.

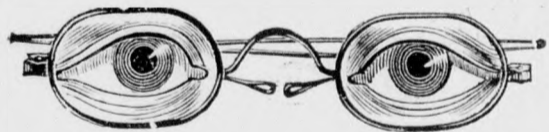
LUSTIG ÉDE

2 kerepesi ut BUDAPEST kerepesi ut 2

Nagy választék férfi fehérneműekben v alamint téli árúk és divatcikkeiben. — Ré szletezett árjegyzékek szétküldése ingyen és bérmentve.

Országos központi tanszerraktár és gyár

LIPPERT ES FÁY
BUDAPESTEN

Látszerészeti műintézet: IV., muzeum-körut 39. sz.

(Fiók-üzlet: f. é. november hó 1-jétől IV., egyetem-utca 1. sz., az Első Hazai Takarékpénztár-Egyesülettel szemben.)

Electrotechn. és mechan. műhely: József-körut 53.

Ajánlanak legfinomabb arany, ezüst, alany, aczél, teknősbéka és bivalycsont szemüvegeket és jól megülő orrszorítókat, a legujabb szerkezetű keretekkel, s kristály tiszta üvegekkel vagy hegyjegyekkel ellátva; továbbá: hosszú és rövid száru salon-lorgnetteket, nagyító és olvasó üvegeket. Legujabb szerkezetű színházi, tabori, katonai és vadász-látcsőket; tavcsőket, teleszkopokat, graphoskopokat, stereoskopokat, mikroskopokat, ködfátyolkép és fényképészeti készülékeket; Nedander-féle Aneroide légsúlymérőket. — Saját gyártmányú pontos higany légsúlymérőket ablak-, szoba- és terem-hőmérőket, fürdő-hőmérőket, szesz-, bor- és must-mérőket. Kipróbált és hitelesített maximal láz-hőmérőket stb. stb. — Berendeznek villanyos jelző-készülékeket, házi távirókat, valamint kitűnő szerkezetű telephonokat a legszolidabb kivitelben, öt évi jótállás mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve állanak rendelkezésre.

Szem-gyógyviz

(Szem-essencia).

Dr. Lebois (Franciaország kiváló tekintélye), híres kitűnő és kipróbált, egye len valódi gyógyszere gyenge, fájós, gyuladó és beteg szemek számára, ugyszintén a hályog elhárítására. — **Nélkülözhetetlen szer még az egészséges szemek erősítésére és fentartására is**, ha ezek meg vannak erősítve. Egyetlen házban sem szabad ezen, már évek óta hatásosnak bizonyult **szemgyógyviznek** (szem-essenciának) hiányoznia. Franciaország legtöbb gyógyintézetében az összes szembajokban, csakis ezen szer alkalmaztatik. Sokan, akik ezen szert használták, **a szemüvegeket**, melyekre kényszerülve voltak, **teljesen nélkülözhatték**. **Egy palaczk ára használ. utasítással 90 kr.** Kapható Budapesten **Török József** gyógyszerárában, király-utca 12, Párisban **Müller J.**-nél rue Germain Pilon 19, és **Rosnyay Mátás** gyógyszerésznél Aradon.

A **Franklin-Társulat** kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható — az osztr. tartományok számára **Szelinski György** es. kir. egyetemi könyvárusnál Bécsben, I., Stefansplatz 6.

HONVÉD-NAPTÁR

(EGYUTTAL KATONAI NAPTÁR.)

az 1888-ik szökő évre.

A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

Szerkeszti

ÁLDOR IMRE.

Számos képpel.

Ára füzve 60 kr.

XXI. évfolyam.

65 krnak előleges (postautalványon) beküldése után bérmentve küldetik meg.

Tartalom: Naptári rész, szerk. Tóth Mike S. J. tanár. — Kamatszámítás. — Bélyegekről. — A magyar király háza tájékaról. — A trónörökös és családja. — A ki babérjain sem pihen (arczképpel). — Mária Valeria neveltetése. — A népfölkelők. Fejes Istvántól. — Czibily katonaság (9 képpel). — Miniszter, a ki nemcsak szóval — demokrata. — Egy lovas története. (Elbeszélés). — Kossuth kézirata. — A vértanu özvegye (arczképpel). — Az ostoba. — Ki a legény a csárdában (képpel). — Gyöpre magyar! (képpel). — Hol született a 48? (2 képpel). — Budavár bevétele 1849-ben (Egyidejű feljegyzések nyomán). Fényes Elektől. — Sem a földön... — Karácsony éjszakára. Gálffy Istvántól. — Szögyény Marich László, vagy honvédelem békés eszközökkel. — Komáromy Alajos (arczképpel). — Eperjes romjai (képpel). — God save the quen. Dalmady Győzöttől. — Fél század a trónon (2 képpel). — Ne fély magyar (2 képpel). — Vegyesek (4 képpel). — A magyarországban tartatni szokott orsz. vásárok jegyzéke. — Hirdetések.